

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ต้นทุนและผลตอบแทนจากการทำลีนจ๊อบแห้งของกลุ่มแปรรูปผลไม้ของสหกรณ์ผู้ผลิตลีนจ๊อบแห้ง จำกัด จังหวัดพะเยาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการทำลีนจ๊อบแห้ง กลุ่มแปรรูปผลไม้สหกรณ์ผู้ผลิตลีนจ๊อบแห้ง จำกัด อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดยมีแบบสอบถามเป็นแนวทาง โดยทำการสัมภาษณ์ประธานกลุ่ม และสมาชิกผู้ทำแปรรูปลีนจ๊อบ รวม 17 คน และจากการค้นคว้ารวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมจากหนังสือ เอกสาร และบทความที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลที่เผยแพร่ในระบบออนไลน์เพื่อให้การศึกษานี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สรุปผลการศึกษา

ลีนจ๊อบแห้งเป็นผลไม้ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศไทย และยังมีการส่งออกต่างประเทศทำรายได้ให้แก่ประเทศเป็นอย่างมากโดย แต่ลีนจ๊อบยังมีปัญหาที่สำคัญ คือ ปริมาณผลผลิตออกมากในช่วงเดียวกันระหว่างต้นเดือนพฤษภาคม ประกอบกับสภาพอากาศแปรปรวนในช่วงต้นปีอากาศร้อนจัดทำให้ผลลีนจ๊อบสุกเร็ว แต่ผลผลิตไม่ได้มาตรฐานส่งผลให้ผลผลิตลีนจ๊อบและมียาคาดค้ำจึงได้มีการนำลีนจ๊อบที่คงเหลือในตลาดมาแปรรูปเป็นลีนจ๊อบแห้งซึ่งสอดคล้องกับมาตรการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในการบริหารจัดการผลผลิตลีนจ๊อบให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยตั้งเป้าหมายผลผลิตลีนจ๊อบส่วนเกินที่เกิดขึ้น ใน 3 มาตรการหลักด้วยกัน คือ 1. การเร่งรัดการกระจายผลผลิตภายในประเทศจำนวน 2. การแปรรูป และ 3. การส่งเสริมการตลาดภายในประเทศ จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มกลุ่มสหกรณ์ผู้ผลิตลีนจ๊อบ อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา และสมาชิก ทำให้ได้ข้อมูลต้นทุนและผลตอบแทนที่เป็นทั้งข้อมูลจริงที่เกิดขึ้นและข้อมูลจากการประมาณการรวมทั้งตัวเลขที่ได้รับจากการถัวเฉลี่ยซึ่งผู้ลงทุนต้องพึงระวังในเรื่องของข้อสมมติฐานและสถานภาพการณ์ต่างๆที่ใช้ในการศึกษาประกอบการพิจารณาในเรื่องของการลงทุนแปรรูปลีนจ๊อบแห้ง

เงินลงทุนในต้นปี พ.ศ.2553 จำนวน 1,160,650 บาท และหลังจากนั้นมีการลงทุนในเครื่องมือและอุปกรณ์ในการผลิตเพิ่มขึ้น ได้แก่ เครื่องวัดความหวาน และชุดหัวเตาแก๊สพร้อมขาตั้ง ปี พ.ศ.2554 จำนวน 15,897 บาท และในระหว่างปี พ.ศ.2556 มีการลงทุนเครื่องซีลปากถุง เครื่องตีวันหมดอายุเพิ่ม และเครื่องชั่งดิจิตอลเพิ่ม จำนวน 14,532 บาท และในระหว่างปี พ.ศ.2560 มีการลงทุนเครื่องวัดความหวานและชุดหัวเตาแก๊สพร้อมขาตั้งเพิ่ม จำนวน 16,051 บาท และในระหว่างปี

พ.ศ. 2561 มีการลงทุนเครื่องซีลปากถุง เครื่องตีวันหมคอายุ และเครื่องชั่งดิจิตอลเพิ่ม จำนวน 17,675 บาท

ต้นทุนของการผลิตจะแบ่งเป็นต้นทุนขาย และค่าใช้จ่ายในการบริหาร โดย ในปี พ.ศ. 2553 มีต้นทุนขายประกอบด้วย (1) ต้นทุนวัตถุดิบทางตรงจำนวน 165,547.80 บาท (2) ค่าแรงงานทางตรง จำนวน 91,500 บาท และ (3) ค่าใช้จ่ายในการผลิต จำนวน 58,700 บาท รวมต้นทุนการแปรรูปสิ้นจ็อบแห่งจำนวน 315,747.80 บาท และต้นทุนของเงินทุนได้มีการเพิ่มขึ้นในระหว่างปี พ.ศ.2554 - พ.ศ.2562 โดยอัตราการเพิ่มขึ้นของต้นทุนจะพิจารณาจากการอ้างอิงราคาลิ้นจี่ย้อนหลัง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543- พ.ศ. 2553 เนื่องจากราคาลิ้นจี่ในอดีตมีความผันผวนโดยขึ้นอยู่กับปัจจัยจากสภาพอากาศเป็นสำคัญ โดยในการศึกษาครั้งนี้ต้นทุนลิ้นจี่เพิ่มขึ้นร้อยละ 13 ส่วนต้นทุนวัตถุดิบอื่นเพิ่มขึ้นทุกปีตามภาวะเงินเฟ้อ คือ ร้อยละ 4 เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อจะทำให้ราคาสินค้ามีการเปลี่ยนแปลงตามอัตราดังกล่าว ต้นทุนค่าแรงงานทางตรง สมาชิกผู้ผลิตทำอาชีพนี้เป็นอาชีพเสริม โดยอัตราค่าแรงจะมีการเพิ่มขึ้นทุกปีตามภาวะเงินเฟ้อในอัตราร้อยละ 4 เช่นกัน ในความเป็นจริงจะพิจารณาจากอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำเป็นหลัก แต่ประมาณการนั้นอาจต้องใช้อัตราเงินเฟ้อมาช่วย เนื่องจากอัตราการบริโภคนสินค้าจะมีจำนวนเท่าเดิม แต่ราคาสินค้าที่บริโภคจะมีการเปลี่ยนไปตามอัตราเงินเฟ้อ ส่วนค่าใช้จ่ายในการผลิตนั้นจะประเมินปริมาณโดยพิจารณาจากอัตราการใช้งาน ส่วนค่าเสื่อมราคาจะใช้วิธีเส้นตรง และประเมินตามอายุสินทรัพย์นั้นๆ และมีการเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์ในระยะเวลาการใช้งาน

ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารในปี พ.ศ.2553 ประกอบด้วยเงินเดือนของประธานและพนักงานบัญชี จำนวน 104,000 บาทต่อปี ค่าน้ำมัน จำนวน 3,600 บาทต่อปี ในปี พ.ศ.2554-2562 จะใช้การประมาณการโดยเงินเดือนมีอัตราการปรับขึ้นตามมูลค่าอัตราเงินเฟ้อ คือร้อยละ 4 ค่าน้ำมันจะใช้จะมีการปรับตามการสัดส่วนการเพิ่มขึ้นของยอดขาย

รายได้จากการจำหน่ายลิ้นจี่อบแห้งในปี พ.ศ.2553 มีรายได้รวม 540,000 บาท ส่วนในปี พ.ศ.2554-2562 ปริมาณการผลิตและการขายนั้นจะอ้างอิงจากปริมาณพื้นที่เพาะปลูกลิ้นจี่ย้อนหลัง 10 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543-พ.ศ. 2553 ใช้วิธีร้อยละถ่วงเฉลี่ย โดยจะได้ประมาณการการเพิ่มขึ้นของปริมาณการผลิตลิ้นจี่ที่ร้อยละ 0.03 โดยใช้ปี พ.ศ. 2553 เป็นปีฐาน ส่วนราคาขายในปี พ.ศ.2553 ราคาขายลิ้นจี่อบแห้ง ถุงละ 20 บาท ในปี พ.ศ.2554 - พ.ศ. 2562 ราคาขายนั้นอ้างอิงจากการแปรผันตามราคาต้นทุนวัตถุดิบ โดยคำนวณจากร้อยละการเปลี่ยนแปลงของราคาต้นทุนวัตถุดิบถ่วงเฉลี่ยคำนวณได้ราคาขายลิ้นจี่อบแห้งเพิ่มขึ้นเท่ากับร้อยละ 7.725 บาท โดยใช้ปี พ.ศ. 2553 เป็นปีฐาน

ผลการศึกษาพบว่า ลิ้นจี่อบแห้งมีระยะเวลาคืนทุน 6.5250 ปี มูลค่าปัจจุบันสุทธิ จำนวน 247,828.23 บาท ซึ่งมีความมากกว่า 0 หมายถึงผลตอบแทนที่ดี และอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงร้อยละ 11.92 ซึ่งสูงกว่าผลตอบแทนดอกเบี้ยเงินกู้ คือ ร้อยละ 7 จึงยอมรับโครงการนี้

การศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการทำลิ้นจี่อบแห้งของกลุ่มแปรรูปผลไม้ของสหกรณ์ผู้ผลิตลิ้นจี่แม่ใจ จำกัด จังหวัดพะเยาพบปัญหาดังนี้ ปัญหาที่พบมากที่สุดคือเรื่องผลผลิตไม่แน่นอน เนื่องจากเป็นสินค้าเกษตรกรรม ผลผลิตที่ได้ต้องขึ้นอยู่กับสภาพดินฟ้าอากาศ ในบางปีจะมีลิ้นจี่ล้นตลาด ลิ้นจี่เน่าเสีย บางปีก็จะขาดวัตถุดิบ อีกทั้งยังพบปัญหาการกดราคาจากพ่อค้าคนกลางและเครื่องมือไม่เพียงพอต่อการผลิตเนื่องจากขาดเงินลงทุนในการผลิต

อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการทำลิ้นจี่อบแห้งของกลุ่มแปรรูปผลไม้ของสหกรณ์ผู้ผลิตลิ้นจี่แม่ใจ จำกัด จังหวัดพะเยาสามารถสรุปผลการศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้ ค่าใช้จ่ายในการลงทุน เท่ากับ 1,160,650 บาท ต้นทุนการผลิตเท่ากับ 165,547.80 บาท ระยะเวลาคืนทุนของลิ้นจี่อบแห้ง มีระยะเวลาคืนทุนที่เร็วที่สุด คือ 6.525 ปี มูลค่าปัจจุบันสุทธิของลิ้นจี่อบแห้งในกรณีที่อัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่กำหนดร้อยละ 7 พบว่าลิ้นจี่อบแห้งมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ จำนวน 247,828.23 บาท อัตราผลตอบแทนที่แท้จริงของการแปรรูปเป็นลิ้นจี่อบแห้ง พบว่า ลิ้นจี่อบแห้งมีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงร้อยละ 11.92 ปี

จากการวิเคราะห์ต้นทุนจากการทำลิ้นจี่อบแห้งของกลุ่มแปรรูปผลไม้ของสหกรณ์ผู้ผลิตลิ้นจี่แม่ใจ จำกัด จังหวัดพะเยา พบว่ากลุ่มแปรรูปผลไม้ของสหกรณ์ผู้ผลิตลิ้นจี่แม่ใจ จำกัด จังหวัดพะเยา มีค่าใช้จ่ายในการลงทุนสูงในระยะเริ่มแรก เนื่องจากการลงทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนค่อนข้างสูง และจากการวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการทำลิ้นจี่อบแห้งของกลุ่มแปรรูปผลไม้ของสหกรณ์ผู้ผลิตลิ้นจี่แม่ใจ จำกัด จังหวัดพะเยา พบว่ากลุ่มแปรรูปผลไม้ของสหกรณ์ผู้ผลิตลิ้นจี่แม่ใจ จำกัด จังหวัดพะเยา มีต้นทุนการผลิตต่ำ ดังนั้นจึงควรรักษาระดับราคา และควรปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ให้ดียิ่งขึ้น เพื่อเป็นที่ต้องการของตลาดมาก

ข้อค้นพบจากการศึกษา

การศึกษาเกี่ยวกับต้นทุนและผลตอบแทนจากการทำลิ้นจี่อบแห้ง การศึกษาครั้งนี้มีข้อจำกัดในเรื่องการจำกัดขอบเขตพื้นที่ศึกษา โดยเลือกศึกษาเฉพาะอำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา ซึ่งมีปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมและการลงทุน อบแห้งของกลุ่มแปรรูปผลไม้ของสหกรณ์ผู้ผลิตลิ้นจี่แม่ใจ จำกัด จังหวัดพะเยารายละเอียด ข้อค้นพบจากการศึกษา ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. วัตถุดิบหลักในการทำลื่นจ๊อบแห้งคือ ลื่นจีพันธุ์สงขวย ซึ่งในการผลิตนั้นจะผลิตตามฤดูกาล โดยวัตถุดิบที่จะนำมาทำลื่นจ๊อบแห้งนั้นขึ้นอยู่กับสภาพภูมิอากาศ ทำให้ผลผลิตไม่แน่นอน ซึ่งหากในปีใดสภาพภูมิอากาศไม่เอื้ออำนวย ก็จะทำให้มีวัตถุดิบในการผลิตลื่นจ๊อบแห้งน้อยลง ซึ่งส่งผลทำให้ราคาวัตถุดิบสูงขึ้นเช่นกัน
2. ปัญหาด้านวัตถุดิบที่มีผลผลิตไม่แน่นอนในบางปี ซึ่งในบางปีก็จะขาดแคลนวัตถุดิบ จึงทำให้กลุ่มสหกรณ์ขาดแคลนรายได้ ดังนั้น ผู้ศึกษาเห็นว่าควรมีการพัฒนาให้มีการใช้วัตถุดิบอื่น เพื่อป้องกันลื่นจีขาดตลาด

ข้อจำกัดในการศึกษา

1. การศึกษาครั้งนี้รวมทั้งปัจจัยอื่นที่มีผลต่อการลงทุน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผลตอบแทนได้ ดังนั้นการนำแนวการศึกษาไปใช้ในพื้นที่อื่นจะต้องคำนึงข้อกำหนดเรื่องขอบเขตการศึกษาให้เหมาะสม
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา อยู่ในช่วงระหว่างเดือน มกราคม พ.ศ.2553 ถึงเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2553 ซึ่งอัตราคิดลดดอกเบี้ยที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์เป็นอัตราสำหรับปี พ.ศ. 2553 ถ้าหากอัตราคิดลดและอัตราดอกเบี้ยมีการเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งผู้ที่สนใจจะศึกษาในอนาคต ต้องพิจารณาถึงข้อจำกัดนี้และควรทำการศึกษาดลระยะเวลาของการแปรรูปเป็นลื่นจ๊อบแห้ง
3. ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาอยู่ในช่วง ปี พ.ศ. 2553-พ.ศ.2562 ซึ่งหากระยะเวลาเปลี่ยนแปลงไปอาจมีผลต่อต้นทุนและผลตอบแทนที่ได้รับจากการศึกษา ได้แก่ ต้นทุนวัตถุดิบที่อาจเปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณผลผลิตลื่นจีสดในแต่ละปี อัตราค่าแรงงาน รวมถึงภาวะเศรษฐกิจและการเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการศึกษาข้อมูลในครั้งนี้ศึกษาเฉพาะการแปรรูปเป็นลื่นจ๊อบแห้ง อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา ทำให้ได้ข้อมูลต้นทุนและผลตอบแทนจากการทำลื่นจ๊อบแห้งของกลุ่มแปรรูปผลไม้ของสหกรณ์ผู้ผลิตลื่นจีแม่ใจ จำกัด จังหวัดพะเยา เท่านั้น ดังนั้นจึงควรศึกษาถึงการเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนของการแปรรูปลื่นจ๊อบแห้งในจังหวัดอื่นๆ ด้วย
2. การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่าทางรัฐบาลควรให้การสนับสนุนทางด้านเงินทุนแก่ผู้ประกอบการ โดยหาแหล่งกู้ยืมหรือแหล่งเงินทุนที่มีดอกเบี้ยต่ำ มีระยะเวลาคืนเงินนานพอสมควร และสนับสนุนด้านต่างๆแก่สหกรณ์อย่างทั่วถึง